

למקום 31: מתים אייסקה - מיצא 8
למל: ונ'י נחמאס - קיפול סבל
2 כ"ס

מכתב אישי לתושבי קרית-שמונה

מאת יורם קסטיאל - פעיל בתנועת 'ארבע אמהות'

אני האיש ששבת רעב מול משרד הבטחון אחרי אסון השייטת בו איבדנו 11 מטובי בחורינו. שמי יורם קסטיאל, אני בן 35, תושב אזור. כשנכצעתי במלחמת של"ג, החיילים שנמצאים היום בלבנון, היו תינוקות בני שלוש. היום יש לי ילדה בת ארבע, ואני מפקח שהילדים שאיתה בגן יסכנו את חייהם בלבנון עוד 14 שנים. איבדתי יותר מדי חברים טובים בארץ הארורה ההיא, ואין מחיר כבד מזה. אתם ודאי יודעים על מה אני מדבר.

לאחר חמש עשרה שנים של צפיה מן הצד ושל קיטורים מול הטלוויזיה החלטנו שדי! לא עוד! וכולנו נרתמים למשימה הזאת ולא מניחים לה, גם אם כל המדינה נגדנו. ומסתבר שהמדינה לא נגדנו - אנחנו פוגעים בהרבה מאוד תמיכה, גם אם מתלווה אליה ספקנות. השאלות שאנחנו נשאלים הן אמיתיות, נכונות וצודקות. אלו שאלות שגם לנו לא תמיד יש תשובות נחרצות עבורן. אך מה שיש לנו מול העיניים זה מה שאנחנו רואים: את העובדות היבשות.

אז ככה: כולנו יודעים שלבנון היא המדינה הקטנה, החלשה והמסוכסכת ביותר במזרח התיכון. והמדינה החלשה הזאת מצליחה לגרום לנו להסתבך איתה מאז מבצע ליטני ב-1979 ועד היום. הסיבות בגללן יצא צה"ל למלחמת של"ג היו התקפות הקטיושות הנוראיות על עירכם ועל כל אזור הצפון, הפיגועים, נסיונות החטיפה, רצח ילדים.

צה"ל גירש את כוחות ומפקדות הפת"ח מבירות, וכיום אנחנו מנהלים איתם משא ומתן לשלום אצלנו בעזה ובחברון. החיזבאללה קם בדרום לבנון בשנות השמונים על-מנת לסלק את צה"ל מלבנון והוא פוגע בחיילי צה"ל במוצבים וגם יורה קטיושות לעבר ישובי הגליל. כלומר, במשך שנים ארוכות נלחמנו באויב אחד, סילקנו אותו מלבנון, ובסופו של דבר - הוא יושב פה אצלנו במדינה. לעומת זאת, הקמנו לנו אויב שני (החיזבאללה), ואנחנו יושבים עכשיו אצלו במדינה, בשטח שלו.